

Ár 2012, föstudaginn 3. febrúar, er fundur haldinn í úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Auður Inga Ingvarsdóttir, Geir Arnar Marelsson, Guðlaug B. Ólafsdóttir, Hildigunnur Hafsteinsdóttir og Jóhann Tómas Sigurðsson.

Fyrir er tekið **mál nr. 44/2011**:

M
gegn
Fjármálafyrirtækinu F

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r :

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M, hér eftir nefndur sóknaraðili, annars vegar og F, hér eftir nefndur varnaraðili, hins vegar.

Málið barst úrskurðarnefndinni 8. júlí 2011 með kvörtun sóknaraðila, dagsettri sama dag. Með bréfi nefndarinnar, dagsettu 11. júlí 2011, var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust þann 15. ágúst 2011. Var bréfið sent sóknaraðila með bréfi nefndarinnar, dagsettu 22. ágúst 2011, og honum gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Athugasemdir sóknaraðila bárust með bréfi dagsettu 30. ágúst 2011. Óskað var eftir frekari gögnum frá varnaraðila með tölvupósti dagsettum 26. september 2011. Gögn bárust þann 28. september 2011. Enn var óskað eftir frekari gögnum frá varnaraðila þann 6. október 2011 og bárust gögn samdægurs, þó ekki þau gögn sem óskað var eftir. Beiðnin var ítrekuð 8. nóvember 2011 en varnaraðili virðist ekki hafa yfir umræddum gögnum að ráða.

Málið var tekið fyrir á fundum nefndarinnar 20. september, 21. október, 30. nóvember, 16. desember 2011 og 13. janúar og 3. febrúar 2012.

II.

Málsatvik.

Þann 25. apríl 2007 var samningur um kaupleigu, bílasamningur, nr. X gerður. Leigutaki var A, leigusali var gamli F og seljandi var B. Hið leigða var Toyota Prius, Y. Samningurinn miðaðist við USD 25%, JPY 15%, EUR 40% og CHF 20%. C, tókst á hendur sjálfskuldarábyrgð vegna samningsins. Þann 1. október 2008 var gert samkomulag um að í stað sjálfskuldarábyrgðar C kæmi sjálfskuldarábyrgð sóknaraðila.

Þann 29. maí 2007 var bílasamningur gamla F kaupleiga, leyfisnúmer Z, gerður um bifreiðina, Volkswagen Touran, R. Samningurinn miðaðist við USD 25%, JPY 15%, EUR 40% og CHF 20%. Samningurinn var gerður milli gamla F og

greiðanda sem var A og seljanda sem var D. C tókst á hendur óskipta sjálfskuldarábyrgð á fullum efndum samkvæmt samningnum. Ekki virðist hafa verið gert sambærilegt samkomulag um að sjálfskuldarábyrgð sóknaraðila kæmi í stað sjálfskuldarábyrgðar C.

Varnaraðili krafði sóknaraðila um greiðslu vegna vanskila A á lánum nr. X og Z. Þann 1. desember 2009 samþykkti sóknaraðili að greiða kr. 2.619.754 til að gera upp lánin. Sóknaraðili greiddi þann 4. desember 2009 kr. 2.100.000 af reikningi sínum hjá G og sama dag kr. 500.000 af reikningi sínum hjá H.

Vörslusvipting á bifreiðinni R fór fram þann 10. september 2009 og vegna bifreiðarinnar Y þann 25. september 2009. Samningarnir voru síðar endurreiknaðir. Niðurstaða endurreikningsins var sú að ofgreitt hafði verið af lánunum að fjárhæð kr. 1.389.855 vegna R og kr. 1.602.277 vegna Y, í heild kr. 2.992.132.

Þann 27. janúar 2011 voru kr. 1.041.205 greiddar inn á reikning A.

Þann 27. janúar 2011 fór sóknaraðili þess á leit við varnaraðila að varnaraðili endurgreiddi honum þá upphæð sem sóknaraðili hafði greitt sem ábyrgðarmaður af láninu. Varnaraðili kvaðst ætla að skoða málið.

Þann 3. maí 2011 var tekin fyrir aðfarargerð nr. Þ hjá sýslumanninum í Reykjavík. Gerðarbeiðandi var S, og sóknaraðili var gerðarþoli. Sóknaraðili mætti ekki til aðfarargerðarinnar. Gert var fjárnám í kröfum gerðarbeiðanda: réttindum sem gerðarþoli nýtur á hendur F vegna kaupleigusamnings nr. Æ.

Þann 6. júlí 2011 hafnaði varnaraðili kröfu sóknaraðila.

Sóknaraðili skaut málinu til nefndarinnar með kvörtun dagsettri 8. júlí 2011.

III.

Umkvörtunarefni.

Sóknaraðili krefst þess að varnaraðili endurgreiði sóknaraðila kr. 2.600.000 inn á reikning V. Þess er krafist að fjárhæðin verði endurgreidd með dráttarvöxtum frá 4. desember 2009.

Sóknaraðili vísar til þess að greiðsla sú sem hann innti af hendi að fjárhæð kr. 2.600.000 hafi byggst á kröfum vegna lána sem voru ólögðmæt samkvæmt niðurstöðu Hæstaréttar. Þá vísar hann til þess að varnaraðili hafi samþykkt að endurútreikningur væri nauðsynlegur og að sóknaraðili hefði ekki átt að greiða kr. 2.600.000 og hafi því verið ranglega rukkaður. Sóknaraðili kveður varnaraðila ekki hafa heimild til að endurgreiða ekki ofgreiddar kröfur og því verði varnaraðili að endurgreiða ofgreiddar eða misgreiddar kröfur.

IV.

Athugasemdir varnaraðila.

Varnaraðili krefst þess að kröfum sóknaraðila verði hafnað. Til vara er þess krafist að viðurkennt verði að greiðsluskylda varnaraðila takmarkist að svo stöddu við kr. 2.600.000 með samningsvöxtum frá greiðsludegi til 11. janúar 2011 en dráttarvöxtum frá þeim degi til greiðsludags að frádreginni innborgun, kr. 1.041.205 þann 27. janúar 2011. Þá verði viðurkennt að varnaraðila verði að svo stöddu heimilt að halda eftir greiðslu sem nemi fjárnámskröfu, kr. 1.073.344 með dráttarvöxtum frá 3. maí 2011.

Varnaraðili byggir aðallega á því að endurgreiðslukrafa fyrir kr. 2.600.000 byggji á þeirri forsendu að niðurstaða endurreiknings umræddra samninga hefði sýnt

jákvæða niðurstöðu þrátt fyrir innborgun sóknaraðila sem ábyrgðarmanns. Varnaraðili bendir á að sóknaraðili vísi því til stuðnings ekki í nein gögn.

Varnaraðili byggir einnig á því að lög nr. 151/2010 um breytingu á vaxtalögum tóku ekki gildi fyrr en 29. desember 2010. Endurreikningi var lokið í september sama ár. Við endurreikning og uppgjör bar varnaraðila ekki skylda á þeim tíma til að kanna aðra réttihafa varðandi endurgreiðslu. Sú regla hafi fyrst komið inn með XI. lið bráðabirgðaákvæðis áður nefndra laga.

Varnaraðili telur sóknaraðila ekki eiga óskoraðan rétt til þeirrar greiðslu sem krafist er. Fyrir liggja að L f.h. S gerði þann 3. maí fjárnám í kröfu sóknaraðila á hendur varnaraðila. Staða fjárnámskröfunnar sé um 1.115 þúsund krónur þann 22. júní 2011. Fjárnámið byggja á dæmdri kröfu og geti hvorki varnaraðili né úrskurðarnefndin kveðið upp úr að sóknaraðili eigi betri rétt.

V.

Niðurstaða.

Ágreiningur aðila lýtur að endurgreiðslu til varnaraðila vegna samninga um kaupleigu bifreiðanna Y og R. Sóknaraðili krefst þess að varnaraðili endurgreiði sóknaraðila kr. 2.600.000 inn á reikning V. Þess er krafist að fjárhæðin verði endurgreidd með dráttarvöxtum frá 4. desember 2009. Varnaraðili krefst þess að kröfu sóknaraðila verði hafnað.

Í 6. gr. samþykktu fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki er fjallað um þau mál sem nefndin fjallar ekki um. Í e-lið 6. gr. samþykktanna kemur fram að nefndin fjalli ekki um mál sem eru það óljós, illa upplýst eða kröfur aðila svo óskýrar að þau séu ekki tæk til úrskurðar.

Í málinu liggur fyrir endurreikningur. Ekki kemur þó fram hvenær hann var gerður. Varnaraðili vísar til þess að endurreikningurinn beri með sér að hafa verið gerður í september 2010. Eina dagsetningin sem fram kemur á endurreikningnum er þó september 2009. Því er ekki ljóst hvenær endurreikningurinn var gerður eða á hverju hann byggir. Þá liggur ekki nægilega ljóst fyrir á hvaða grundvelli varnaraðili greiddi A kr. 1.041.205 í janúar 2011. Ennfremur kemur ekki nægilega skýrt fram í kvörtun sóknaraðila á hvaða grundvelli hann byggir kröfu sína um endurgreiðslu.

Í ljósi framangreinds verður ekki hjá því komist að vísa kröfu sóknaraðila frá úrskurðarnefndinni, sbr. e-lið 6. gr. samþykktu fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Kröfu sóknaraðila, M, á hendur varnaraðila, F, er vísað frá.

Reykjavík, 3. febrúar 2012.

Auður Inga Ingvarsdóttir

Geir Arnar Marelsson
Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Jóhann Tómas Sigurðsson
Guðlaug Brynja Ólafsdóttir